

AD LECTOREM.

tione, animique voluptate contemplor, occurrit; quod ut præ cæteris
 effectibus Magneticis elucet, ita discussione præ cæteris accuratius
 eger, quàm hactenus instituta videatur. Nullum est Magneticum,
 in quo duo quædam opposita puncta non obseruentur; in quibus
 Magnetica agendi vis præ cæteris eius plagis præstat; exque se
 præbent in agendo eò præstantiores, quò iisdem illis punctis propi-
 ores extiterint: iis præterea illud proprium convenire constat, ut
 Magneticum ad motum pro suo ingenio expeditum & liberum, ad
 orbis cardines borealem & australem iuxta lineam puncta illa duo
 connectentem suo se nutu semper componat. Atque hæc est Ma-
 gnetica facultas quasi duplex (reuerà enim, ut patebit, unica est, &
 posterior hæc ad directionem spectans ad priorem illam, quâ in se
 agunt, & secundum duas illas oppositas plagas ad concursum mu-
 tuum & unionem sese prouocant Magnetica, reuocatur) in qua con-
 cipienda & exponenda versatur Magnetica Disciplina vniuersa:
 omnes siquidem, quos miramur, varij effectus Magnetici ex ea vir-
 tute, eiusque propagationis modo proficiuntur. Gilbertus Hypo-
 thesim quandam proponit; iuxta quam duobus illis oppositis punctis
 cuiusvis Magnetici vim præ cæteris eius plagis conciliare conatur.
 Hæc cum Cabeo minimè satisaceret; aliam excogitauit, quam Re-
 liqui qui post eum de re Magnetica egerunt, reiectâ Gilbertinâ ad-
 miserunt omnes. Verùm & hæc Cabei commentatio non alio, quàm
 Hypotheseos nomine censeripotest: quâ quid fieri quoquo modo
 possit, non quid ex rei natura, & ex intrinsecis Principiis fieri con-
 tingat, adumbratur. Et verò, licet pauci quidam effectus ex ea sup-
 positione saltem specie tenusexponi posse videantur: quàm multò
 tamen plures, grauiorésque aliam præferunt originem, eamque sup-
 positionem penitus labefactant, & excindunt, ut suo declarandum
 est loco. Ad hæc. Nunquid is illa maior, quæ in duobus illis Ma-
 gnetici cuiusvis punctis oppositis, siue Polis elucet, illis primò & per
 se ita conuenit: ut nullo medic priore, ex quo sequatur, demonstra-
 ri queat? Nunquid radiis Magneticæ virtutis hac aut illâ certâ ra-
 tione, situque à Natura definitio propagatis accepta referri non po-
 test? Itavt, dum maioris illius plaris facultatis ratio quæritur, planè
 perperam asseri videatur hanc esse Magneticorum naturam & for-
 mam, nec aliud ab eo esse huius effectus immediatius Principium,
 adeoque ex ea Hypothesi perpendi Magnetica omnia oportere.

c

Hæc